

אויצרות

גליון שפועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

התחדשות

עניני דיומא

לקראת ימי בין המצרים, ניתן להאזין במערכת השמע 'אוצרות ברסלב', במדור 'עניני דיומא', למגוון רחב של שיעורים הקשורים לשלושת השבועות.

כמו כן, ניתן להאזין לקריאת מגילת 'איכה' על ידי הרב החסיד ר' לוי יצחק בנדר זצ"ל.

הייגו 02-9950000 - לאחר בחירת השפה, הקישו על 1-5-9.

המלוכה והממשלה

הופיע הספר 'המלוכה והממשלה' ובו הנהגות יקרות על פי היצטל קטן של הרבי ר' אלימלך מליז'נסק זצ"ל, עם תפילות יקרות, ליזכות לכל ההנהגות הקדושות.

ספר מומלץ לכל מבקש ה'.
לפרטים: 057-3143912.

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	יב	מח.	כה	ה"ב	ב"מ
א	יג	מח:	כו	ה"ב	ע
ב	יד	מט.	כז	ה"ב	עא
ג	טו	מט:	כח	ה"ב	עב
ד	טז	נ.	כט	ה"ב	עג
ה	יז	נ:	ל	ה"ב	עד
ו	יח	נא.	לא	ה"ב	עה
				ה"ב	עו

יום של הפצה

בשבוע זה

השיעורים במערכת השמע 02-9950000 מוקדשים לרפואת התינוק נתן בן פיגא

אוצרות ברסלב
02-9950000
Tel. 1-718-8552121

שמש 50617 בית שמש
טל' במשרד: 02-9993338 02-9926066

braslav@actcom.net.il

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל

הזדמנות - פז לחנינה!

אימה נפלה על הצופים שהצטופפו בבית המשפט, מולם ישב שפוף ידיים הקרוב על ספסל הנאשמים, לא היה ספק שגזר הדין יהיה נורא, הקטיגור עמד והקריא ברהיטות את כתב האישום: פלוני גרם ברשלנות פושעת לשריפת ביתו של... מושל העיר! שריפה שכלתה את הארמון המפואר על כל תכולתו, בשווי של מיליארדים רבים, אך חמור מכך פי כמה וכמה - באסון הטראגי נספו שני ילדי היקרים של המושל! התביעה דורשת למצות את הדין עם הפושע ולהטיל עליו עונש מוות!!!

השופטים, חמורי הסבר, מביטים על הסניגור שעומד ופוכר את ידיו; אין לו מענה, אין לו אפילו פתחון-פה, ההרשעה ועמה גזר הדין החמור - ברורים. אין מנוס.

לפתע, ללא הודעה מוקדמת, מתפרץ המושל בכבודו ובעצמו לעבר השופטים ומבקש את רשות הדיבור:

'אני אוהב את הנאשם... אני חס על חייו הצעירים... הנני מעניק לו חנינה ומבטל את תביעתו. בתנאי אחד, שבכל שנה, במועד שבו אירעה השריפה, ילבש בגדי אָגָל, יפרוש מתענוגות היום-יום ויתחרט בחרטה גמורה על מעשהו הנפשע. אם יעשה זאת, לא זו בלבד שאסלח לו, אלא גם אוסיף לו מענקים מיוחדים שבהם יוכל לחיות חיי רווחה לעד...'

ההלם היה מוחלט, איש מהנוכחים לא היה יכול לרדת לסוף דעתו של המושל; אצילות שכזו! רחמים כאלה!

מחוץ לאולם עמד אדם טיפש, שהביע את דעתו על תוצאות המשפט בקול נכאים: "אוי, רחמנות על הנאשם, הוא קיבל עונש כבד כל כך, בכל שנה עליו ללבוש למשך כמה ימים בגדי אבל, לפרוש מתענוגות ולבכות. צר לי עליו..."

אם הטיפש הזה לא היה שרוי בלבנו-אנו, כי אז גם אנחנו היינו צוחקים.

ימי 'בין המצרים' ניתנו לנו בהענקת חסד מופלאה ונשגבה שאין כדוגמתה! כתב אישום נוראי רובץ עלינו - 'כל מי שאין בית המקדש נבנה בימיו כאילו נחרב בימיו' - רשלנותנו גרמה לשריפה אוימה, שכללתה את ארמון מלך מלכי המלכים והביאה את כל הצרות האיומות!

לא, זו לא רק בכיה על עבר בן אלפיים שנה, רבינו הקדוש מלמד אותנו שהבכי איננו על העבר, אלא על

ההווה - על שבגלל מעשינו הרעים אנו מעכבים את בנין בית המקדש, וגורמים להעלמות יופיו של הצדיק מן העולם, מעין דברי חכמינו: "ששקולה מיתתו של צדיקים כשריפת בית אלוקינו" (ראש השנה י"ח ע"ב).

העלמת היופי של הצדיק מאפשרת ליצר הרע לפתות בני אדם ביופי שקרי ולהצית בלבם אש זרה של תאוות ומידות רעות (לקוטי מוהר"ן ח"ב ס"ז). זוהי שריפה נוראה, שבה נאבדות נשמות יקרות מפז. מי ישער את גזר הדין האיום שנקבל על כך למעלה!?

אך המלך הרחום, שביתו נשרף ובניו גלו ונהרגו, נתן לנו חנינה; הוא מוכן לסלוח, ולא רק לסלוח, הוא גם מוכן להעניק לנו מתנה עצומה ונשגבה: שנשוב ונראה בשמחתו של הבית העתידי! איזה חסד חנינם!

זאת בתנאי אחד קטן, שבעשרים ואחד הימים הללו של 'בין המצרים' נמעט בתענוגות הגוף ונקדיש שעה בכל

יממה כדי לקונן ולהתבונן על תוצאות מעשינו ונתחרט עליהם; נתבייש באשר גרמנו ונעורר כיסופים בליבנו לבנות מחדש את הקשר הנפלא שלנו עם המלך הרם והנישא. הוא מבטיח לנו, ש"כל המתאבל על ירושלים - זוכה ורואה בשמחתה" (תענית ל' ע"ב); לא רק שלא נסכול את העונש המר אלא גם נקבל את המענק העצום והנפלא הלזה אשר "עין לא ראתה אלוקים וזולתך יעשה למחכה לו" (ישעיה ס"ד ג).

מי שמוח בקודקודו היה צריך להיאחז בעצה זו כטובע הנאחז בסירת הצלה, כי מי היה מעלה על דעתו שעל אף האישום החמור תהיה עוד תקווה?! מי היה מאמין שעל אף הנוק האיום שגרמנו, נוכל לתקן את הכל, ועוד ליזכות בזיכות מופלאות!?

אפס כי הטיפש הקטן שבלבנו מזיל דמעת-תנים: 'אוי, איזה עונש, מדי שנה להצטמצם בימי בין המצרים, לא לתת דרור לתענוגות'. הוא חש לכוד, הוא מצפה שכבר יעברו הימים המעיקים הללו, שלפי טיפשותו מוטב שלא נבראו...

עלינו אפוא לעורר את השכל הטוב שבקרבנו, להתבונן ולהבין את יקרת המתנה המופלאה שניתנה לנו ולא להסיח דעתנו ממנה; להתאבל מעומק הלב ולהבין את התקווה הגדולה שניתנה לנו, לנצל את הזדמנות הפז לתקן מעוות נוראי שכוה, ועל ידי זה באמת נזכה להתגלות אור הצדיק ולשמחת בנין בית המקדש.

אהבות טובות מבטלות אהבות רעות

הרוצה לתקן את נפשו מתאוות רעות, צריך לאהוב את כל אחד מישראל.

זאת ועוד. מדברי רבינו בתורה זו ובתורה ל"א מתבאר, שתיקון מידת החסד הוא כפי תיקון הברית. לאמור, שכדי לזכות לאהבת ה' וכיסופים קדושים, צריך להיטהר ולהתקדש. עם ישראל בכלליות הם שומרי הברית, כמו שכתוב "ועמך כולם צדיקים", אבל השלם בזה הוא רק הצדיק, כמו שכתוב בוהר הקדוש: "מאן צדיק? מאן דנטיר ברית".

לפיכך, הצדיק - שהוא שורש נשמות ישראל - מאיר בכל אחת מנשמות מישראל את נקודת הכהן, לכל אחד בגוון המיוחד לו. שכן, גם לאחר מתן תורה ניתנה הכהונה באופן מעשי לבכורים בלבד. וכך מאז עד היום, ניתנה ה"כהונה" ליחיד הדורות, בחירי הצדיקים, שהם ה"בכורים" שבכלל ישראל.

הרי שכל אחד כפי שזוכה ללמוד ולקבל את דברי הצדיקים, כן הוא זוכה להארת הנקודה המיוחדת שבקרבו. כמו כן, כל אחד כפי מדרגתו בשמירת הברית וכפי איכות הדיבור שלו בינו לבין קונו, כן הוא זוכה להגיע אל נקודת הכהן שלו ולתקן מידותיו הרעות.

מובן גם, שכאשר אדם רוצה לקבל מחברו את נקודת הכהן שלו, עליו לדבר ביראת שמים עם המקורבים לצדיקים, וכפרט עם המשתדלים ביותר בשמירת הברית.

אינו מבואר בתורה, כיון שהתורה ניתנת למי שכבר תיקן מידותיו. זוהי הכוונה של "ממלכת כהנים", כי כהן פירושו מי שיש בו מידת האהבה; כהן נקרא בוהר "איש חסד" וחסד הריהו אהבה.

אבל קודם מתן תורה היתה הכהונה רק אצל יחידים שבכל דור. אדם הראשון מסרה למתושלח, והוא - לנת, ונת - לשם, ומשם נלקחה הכהונה וניתנה לאברהם אבינו (נדרים ל"ב ע"ב).

עד אברהם רק שמרו על הכהונה שתעבור מדור לדור ולא תאבד. מאברהם התפשטה יותר הכהונה, כי הוא החל בגיור גרים ועורר גם בהם את נקודת הכהונה, ואילו במתן תורה ניתנה הכהונה לכל ישראל.

בכך שאמר הקב"ה לישראל שיהיו עם של כוהנים, הוא הבטיח שתהיה לכל אחד נקודה קדושה של אהבת ה' אשר תתקיים בלבבו לעולם, ואפילו היהודי המרוחק ביותר, יוכל לחזור ולתקן את האהבות הרעות שלו - על ידי שיתעורר באהבת ה' בדרך המיוחדת רק לו.

נקודה מיוחדת זו שיש לכל אחד, איננה נפגמת אפילו בנפילתה מכל המדרגות. תמיד תישאר נקודה יסודית זו, שממנה אפשר לחזור ולבנות אותה מחדש ולחזור לאהבה הקדושה.

עוד התחדש במתן תורה, שכל ישראל ערבים זה לזה, שכל אחד מישראל אינו יכול לתקן את אהבותיו הרעות בשלימות, אלא על ידי נקודת הכהן של חברו, ולכן, כל

"כתיב (תהלים ס"ט): 'חרפה שברה לבו היינו החרפות ובוזונות ובוזרין לבו של אדם. והתיקון הוא, על ידי שמקשר את לבו להנקודה השייך ללבו בעת הזאת... שצריך כל אחד לדבר בינו לבין קונו, כדי שיאיר בחינת נקודה... 'וגם צריך כל אדם לדבר עם חברו ביראת שמים, כדי לקבל התעוררות בלבבו מהנקודה שיש בחברו יותר ממנו... ושם, בהנקודה הזאת, שורה האהבה הנקרא כהן... וגם הנקודה שיש בכל אחד מה שאין בחברו, הם ענפים להצדיק, שהוא נקודה כללית של כל ישראל לקבל מתחלה מהצדיק, ואחר-כך יקבלו דין מן דין, וכל אחד יקבל מנייה וביה. 'ועל-ידי שלשה בחינות אלו נתבטל החרפות, היינו ערלת לב, היינו אהבות רעות'."

(ליקוטי מוה"ר ח"א ל"ד)

לפני מתן תורה אמר הקב"ה לישראל: 'אִתְּכֶם תִּהְיוּ לִי מִקְלָקֶלֶת פְּנִינִים יְגוֹי קְדוֹשׁ' (שמות י"ט). הכיצד יכול עם שלם להפוך לכוהנים? וכמה מתבטאת הכהונה של כל אחד מישראל?

העניין הוא, שכדי לקבל את התורה צריך לתקן קודם את המידות, כי באין מידות טובות - אין תורה, כמו שכתב רבי חיים ויטאל בספר "שערי קדושה", שתיקון המידות

נעקבות הדורות בחסידות

דורות

ר' נחום שכטר

הינה יסוד גדול בהתקרבות לדרוכו הקדושה, ולפיכך יצא למסע הארוך, לאומן. עדות לכך אנו מוציאים במכתבו של רבי ישראל קרדונר, הנושא את התאריך: יום א' וישב שנת תע"ר... "והנה, ידידנו החבור נחום בן ר' שמואל שוחט ובודק, נסע לחוץ לארץ, וכל כוונתו בנסיעה זאת, בכדי להיות על ציון רבינו הקדוש, ולעת עתה הוא במדינת וואליחיה (=רומניה) בעיר בוהוש".

חוץ מחליפת המכתבים האלה שהשתמרו עד היום, אין בידינו פרטים נוספים על אותו בחור מופלא, שהיה אחד מחבורתו הנפלאה של רבי ישראל קרדונר אשר קירב רבים לעבודת ה'.

האילן הגדול אשר מוצב ארצה וראשו מגיע עד צית שמוא (=לב השמים)... ורואים בחוש, כמה קדושים דברי רבינו שאמר 'מיין פיערל וועט שוין טלוען ביז משיח וועט קומען' (=האש שלי כבר תוקד עד ביאת המשיח). וזה כמה פעמים אשר עיינתי בדברי רבינו, ובכל עת נתחדשים אצלי לגמרי, ורואים ומרגישים כל אחד לפום (=לפי) מעלתו קצת האור הגנוז בו... וצריכים אנו להודות לה' שגמלנו כל טוב ושלח לנו רבינו באחרית הימים האלה, בהתגברות החושך הנורא, לחזקנו ולהחיותנו ולהשיב את נפשותינו".

עם התקרבותו, ניערו בלבו געגועים להשתטח על ציון רבינו הקדוש באומן. על כיסופיו אלה הוא מספר לחברו יצחק מאיר:

"ותדע, כי מאד שפכתי שיחי לפני קוני, שאזכה להיות על ציון הנחל ניבע מקור ח'כמה. ועתה שימי ראש השנה ממשמשיין ובאין, לכן אבקש מאיתך, אם תהיה על ציון רבינו הקדוש, תבקש זאת, שאזכה להיות על ציונו הקדוש, ושאזכה לקיים עצותיו, כי פלא יועץ הוא. גם מאד אשתוק, שתבוא לארץ ישראל ונוכל לדבר מהתכלית, כי כאן שופע אור רבינו ז"ל".

על אף תנאי הדרך הקשים ששררו באותם ימים, בים וביבשה, הבין כי ההשתטחות על ציון רבינו הקדוש

בימי בחרותו, כשהתגורר בעיר הקודש צפת, זכה להכיר את החסיד המופלא רבי ישראל קרדונר שאף הוא התגורר באותה עיר. הוא חזה בעבודותיו הקדושות, בדביקותו העצומה בבוראו ובשאר מידותיו הנאצלות, ונמשך כבחבלי קסם לדרך רבינו הקדוש.

במכתבו מאותה תקופה, מספר רבי ישראל קרדונר לחסיד ר' יצחק מאיר קורמן מפולין, שהיה אף הוא באותם ימים בחור צעיר בראשית ההתקרבות:

"גם פה, תהילה לא-ל, התקרב בחור אחד מופלג במעלות טובות, ושמו נחום בן אסתר שיינדל, ואביו הוא השוחט ובודק של העיר, והולך עמי כל יום על פני השדה, להשתפך נפשו לפני השומע כל בכיות, לזכות לעבודתו יתברך באמת. ורצוף פה מכתבו אשר ביקש ממני לשלוח לך בתוך מכתבי, ומן הראוי אשר גם תשיב לו מכתב ידידות, ואז יופיע עליכם דעת רבינו הקדוש ביותר ותזכו לקבל דין מן דין (=זה מזה)".

בעידודו של רבי ישראל, מתפתח בין שני המקורבים הצעירים - יצחק מאיר קורמן מלובלין, ונחום שכטר מצפת - קשר מכתבים הדוק. באחד מהם, משנת תרס"ט, כותב החבור נחום לחברו:

"כאשר קראתי במכתבך הנעים, מאד שמחתי בראותי כי אתה זכית להתקרב לאנשיו המסתופפים בצלו של

נקודה

התענוג בשתיה - מרוב צימאון;
התענוג בעבודת ה' - מרוב כיסופים

(על פי שיחות הר"ר ח"א רנ"ט)

עמו - במחיצתו

בעל האכסניה וסיפרתי לו על אסוני. זה שמע והפטיר, כי ללא ספק גנבה המשרתת את הכסף. צריך להביא אותה אל רבינו, כדי שתודה על הגנבה, בפניו לא תוכל לשקר במצח נחושה...

"המשרתת הגיעה עם אביה, שואב המים, לפני רבי לוי יצחק. היא עמדה מושפלת והפויית ראש, כאשר אביה מסננר עליה: 'שרה היא ונקיית כפיים. איך אפשר להלעזי כזאת על בת ישראל?!'

"האוהב ישראל החד-בדרא, הקשיב לדבריו והגיב: 'האשם אינו במשרתת! ארעה כאן גנבה ואינו יודעים מי שלח ידיו במעל. על כן אני מבטיחה, מי מבין האנשים הנמצאים כאן, שיסכים להעניק לסוחר את הסכום שנגנב ממנו, יזכה לעולם הבא - עמי במחיצתי!'

"אני", המשיך ר' גדליה בקול חלוש, "נוכחתי במעמד זה. מיד בשמעי את הבטחת הצדיק, החל לבי לפעום מואצות. רבי, מיהרתי לומר, 'מוכן אני לעיסקה!'

"עוד באותו יום קיבלתי כתב מידי הקדושות של רבי לוי יצחק, המזכה אותי להיות במחיצתו בגן עדן, על החתום: 'לוי יצחק בן שרה שאשע. הרבי ביקש ממני למסור את הפתק לחברה קדישא בבוא שעתו לעיוב את העולם, שיטמינו אותו עמי בקבר.

"כאשר זקנתי, החלטתי לעלות לארץ הקודש, לחונן עפרה. והנה, בבואי שמה נזכרתי בבהלה: את הפתק לא נטלתי עמי! בלית ברירה נאלצתי לשוב הנה... ועכשיו שהגיעה שעת, הגיע הרגע לבקש מכם לעשות עמי חסד זה. וכאן עלי לבקש סליחתכם על אשר הטרחת אתכם אתמול לשווא, כי בהגיעכם הנה, שבו כוחותי אלי והרגשתי כי עדיין לא הגיעה השעה, אבל עתה חש אני כי השעה הגיעה."

בכוחותי האחרונים מסר את הפתק לאנשי חסד של אמת, שהבטיחו לו נאמנה לקיים את בקשתו.

תקופה קצרה אחר שובו, חלה ר' גדליה ונפל למשכב. כיון שמצב בריאותו הורע, שלח לאמור לגבאי החברה קדישא: 'כייש לו מסר אליהם. מיהרו הגבאים לביתו, נכנסו לחדר חוליו וישבו אצלו רכוני ראש, ממתנינם למוצא פיו. אבל הוא רק הביט בהם בעינים דלוחות, שניבטו מפנים מצהיבות, ושתק - - -

ישבו הגבאים כמה שישבו, וכשהבינו כי החולה אינו נוטה לפתוח פיו ולדבר דבר-מה, איחלו לו רפואה שלימה ויצאו, בעוד הוא מברכם בקול רפה וחלש, מודה להם על ביקורם.

למחרת שב ר' גדליה להזמין את הגבאים, ואלו נזעקו אליו כביום אתמול. בהגיעם אליו, כבר מוכן היה לדבר. בקול רועד וחלש פתח את פיו:

"היה זה באחד מימי יוריד בברדיטשוב. התפללתי שחרית בבית מדרשו של הצדיק הקדוש, שיוקוין של אש היו נתוים מעיניו כל אימת שהזכיר את שם הבורא יתברך, כאשר לפתע פרץ פנימה יהודי בעל הזות של סוחר. הוא התקרב אל רבי לוי יצחק ופרץ בבכי עז. סגורם של ישראל הביט בו ברחמנות ואמר: 'אל לו ליהודי להתייאש בשום מצב... מה ארע לך?'

"סיפר הסוחר, כי הגיע ליריד, משופע בסכומי כסף גדולים, שהפקידו אצלו אנשים שונים, כדי לסחור בהם. והנה, בקומו בבוקר באכסניה, מצא כי כל כספו נלקח ממנו... היהודי פכר את ידיו בתנועת ייאוש והמשיך: 'ברגע הראשון חשתי כמי שחרב עלי עולמי. אצתי אל

בערוב ימיו החל ר' גדליה הסוחר בהכנות לעליה לארץ ישראל. יהודי העיירה השתוממו על החלטתו; הדרכים היו בחזקת סכנה, והנסיעה עצמה - מלווה הרפתקאות שונות ומשונות.

ר' גדליה היה סוחר הגון, חביב על מכריו, יהודי בעל לב חם ולחלוחית חסידית. מדי נסעו ליריד בברדיטשוב הסמוכה, נהג להיכנס לבית מדרשו של הרה"ק רבי לוי יצחק מברדיטשוב זי"ע, להסתופף בצילו של הצדיק ולקבל את ברכתו.

כל ידידיו ומכריו באו להיפרד ממנו ביום צאתו לדרך, איחלו לו ברכות מקרב לב וביקשוהו להזכירם במקומות הקדושים.

הפליג ר' גדליה בספינה, ושוב לא שמעו ממנו. עברו ימים, שבועות וחודשים, ושום פריסת שלום לא הגיעה לעיירה.

והנה, ביום בהיר, כעבור שנה, עברה הרינה בעיירה, ר' גדליה חזר!

בני העיירה התקבצו סביבו, חקרו אותו בלב נפעם על ארץ הקודש והמקדש, האם זכה להיות כמותל המערבי, בקבר רחל, במערת המכפלה, בקבר רבי שמעון בן יוחאי?... ר' גדליה השיב בחיוב, ועיני השומעים דמעו מחמת התרגשות. ר' גדליה סיפר בלב חפץ על כל אשר נשאל, רק על שאלה אחת לא השיב: "מדוע שבט על עקבותיך, אחרי שזכית כבר להגיע לארץ הקודש? היתכן כזאת!?"

השבוע לפני...

השבוע לפני 201 שנה

■ ח' בתמוז, שנת תקס"ח - רבינו הקדוש שב מנסיעתו ללבנוב.

באותה שנה, בתחילת החורף, נסע רבינו לעיר לְמֶפְרָג - המזכרת כיום בשמה הרוסי: לְבֹב. נסיעה זו, כמו יתר נסיעותיו של רבינו הקדוש, היו אפופי סוד. כך כותב מוהרנ"ת: "באמת, הדבר סתום וחתום מאד, כי מי יוכל לעמוד בסוד הנסיעות וההנהגות הנפלאות והנעלמות שלו... ומאחר שבא לשם [ללמברג] - היה מוכרח מן השמים לעסוק ברפואות מטעמים וסודות הידועים לו" (שיחות הר"ן נ וראה חיי מוהר"ן קפ"א).

למברג הייתה מרכז רפואי חשוב, ובה שהה רבינו הקדוש תקופה ארוכה. באותם ימים סבל רבינו ממחלת השחפת, וייסוריו היו כבדים מאד. המחלה הלכה והחריפה יותר ויותר, עד שהחלו להתפרסם ידיעות מוטעות שרבינו נסתלק שם; "ובודאי" - כותב מוהרנ"ת - "היה לי צער עד כלות הנפש, אך הבנתי שהוא שקר... ובאתי לפה ברסלב על פורים, ונודע לי, שרבינו ז"ל ב"ה בחיים ושלום, והיינו שמחים בשמחת פורים מאד, עד אשר זכיתי בפרשת בלק, שהגיע לי ידיעה, שרבינו ז"ל כבר בא לביתו בשלום - ותחי רוחי ממש..."

"ישתבח שמו יתברך לעד ולנצח על כל החסד הנפלא והנורא הזה, שעשה עמנו ועם כל העולם, מה שזכינו שחזר רבינו ז"ל בחיים מלמברג, שלא על פי דרך הטבע כלל, כאשר אמרו הרופאים, שאי אפשר לו לחיות כי אם כמו חודש אחד ואי אפשר לו ליסע דרך כזה וכו'; והשם יתברך עשה נסים עצומים ונפלאים, וחזר לביתו בשלום וחי אחר כך בנס שתי שנים ויותר קצת, אשר באלו השנים החיה אותנו מאד וגילה תורות ושיחות ומעשיות נפלאות ונוראות, אשר אין דוגמתם; ובגודל חלישותו בלי שיעור באלו השנים, אשר כמעט שגנוע בכל יום ויום, אף על פי כן עסק עמנו ועם כל העולמות והנשמות וכו' וכו', בתיקונים נפלאים יותר מבתחילה... והמשים לבו לדבריו הקדושים הנאמרים בספריו הקדושים ויעיין בהם באמת, יבין מעט עוצם הטובה והחסד הזה מה שזכינו לקבל מרבינו ז"ל, ואין להאריך" (ימי מוהרנ"ת ח"א, כ"ו וכ"ז).

לחידודא
חידון השבוע לעצירים

חידה מס' **15**

מי מתלמידי רבינו הקדוש היה בגיל המבוגר ביותר כשהתקרב אליו?

כדי לענות תשובה, יש להתקשר למערכת הממוחשבת 'אוצרות ברסלב' 02-99-50000. לאחר בחירת שפה, הקישו 1-9-2-1 והשאירו הודעה עם שם, כתובת ומס' טלפון.

בין הפותרים נכונה עד יום שני בשעה 12 בלילה, תיערך הגרלה על זכות קניה בסך ₪ 50.

הפתרון לחידה מספר 14:

איזה שם רצה רבינו הקדוש לתת לבתו חיה?
פיגא. אחר שעברו כמה ימים מיום לידתה, ועדיין לא נתן לה רבינו שם, נכנס אליו תלמידו רבי חייקל ושאלו על כך. רבינו שלא נהג להתעקש על שום דבר, הפטיר: "נו, שיקרא שמה בישראל, חיה". באותו יום הגיעה הבשורה ממז'בוז, שאמו של רבינו, מרת פיגא, הלכה לעולמה. רק עתה הבינו הכל, כי רצונו של רבינו היה, לקרוא לבתו הנולדת על שם אמו - פיגא.

זכה בהגרלה לחידה מס' 13:
נחמן בהר - צפת, בזכות קניה בסך ₪ 50

שאלה:

מדה ענין הנסיעה לקברי צדיקים שנופין בברסלב?

תשובת הרב יצחק טשינגל:

עיקר הענין הוא, שמקום קבורתם מסוגל לקבלת התפילות. כמו כן, הצדיקים הטמונים שם ממליצים טוב בעד הבא להתפלל על קברם, שיזכה לפעול, שתתקבלנה כל בקשותיו, בעיקר בקשותיו על רוחניות, על תשובה והתקרבות לה' יתברך.

בזוהר הקדוש כתוב (תרגום מארמית): "כשישראל באים אל מתייהם [הצדיקים], הם באים בכמה [התעוררויות של] תשובה לפני הקב"ה, בלב נשבר... והכל כדי שהנשמות הקדושות יבקשו רחמים לפני הקב"ה עליהם. והקב"ה חס על העולם בגללם" (פרשת אחרי ע"ע-א).

הגדיל לכתוב רבינו הקדוש על הבאים להשתטח על קברי צדיקים, ב'ספר המידות' (צדק קע"א): "על ידי השתטחות על קברי צדיקים - הקדוש ברוך הוא עושה לו טובות, אף על פי שאינו ראוי לכך" מוהרנ"ת במראי המקומות שם, הסמיך לכך את הפסוק: "טובתי בל עלך, לקדושים אשר בארץ המה" (תהלים ט"ו, ב ג). לאמור, שאפילו טובות שהן "בל עלך" - שאינך ראוי להן - הקב"ה עושה לך אותן, בזכות הקדושים הגנוזים בארץ.

ואכן, חסידי ברסלב לדורותיהם, היו מרגישים זכות מיוחדת וחסד גדול מאת ה', כשבאו על קברי צדיקים. כך למשל כותב רבי יצחק בן מוהרנ"ת במכתבו משנת תרכ"ט, על נסיעתו לקברי צדיקים:

"ונתגברתי ונסעתי לציון רשב"י, ובאתי לשם לפנות ערב. ומרוב החיות והתשווקה שהיה לי שם, לא הרגשתי מה שנעשה עמי כלל, וכל אשר מצא ידי לעשות עשיתי, כי נזכרתי בכל פעם בחסדי ה' ואמרת לי לבי: 'ידיך אנוכי, אשר אנכי כערכי זכיתי לבוא עד כה, לומר התפלה הנוראה של רבי שמעון בן יוחאי על קברו הקדוש?! ושפכתי שיחי הרבה מקירות לבי על ציון שלו הקדוש וגם קצת על ציון בנו הקדוש כבוד רבי אלעזר וגם אצל התנא הקדוש רבי יצחק נפחא.

"ואחרי זה הלכתי לציון של התנא הקדוש רבי יוחנן הסנדלר. גם שם נפתח לבי בשיחתי. ומשם הלכתי למערה הקדושה של כבוד התנא הקדוש הלל הנשיא עם תלמידיו היקרים. ולא אוכל לשער לכם גודל החיות שהיה לי שם. ונתתי שבה והודיה לה' יתברך בכל עת אשר זכיתי להיות בגורל של הנחל נובע מקור חכמה אשר בכוחו זכיתי לטעום טעם קדושת המקום הזה. והייתי מלא שמחה..."

"ביום ו' ערב שבת קודש ואתה, היה הארציית של כבוד הצדיק יסוד עולם האר"י זצוק"ל, והלכתי לציון שלו הקדוש פעם ראשונה. מה אוכל לשער לכם, בני שיחיו, גודל יקרת קברו הקדוש עם כל הקדושים הגנוזים שם וזכותם יגן עלינו?! מצאתי שם אנשים נשים וטף, צועקים ומתחננים בתחנונים על נפשותיהם, זה הולך וזה בא, ונשמעו שם קולות מעומק הלב, ואנוכי בתוכם, בתפילתי ובבקשתי. ובעזרת השם יתברך פרשתי שיחתי כאשר עם לבבי..."

"אשרי מה טוב חלקי, חבלים נפלו לי בנעימים, אשר זכיתי להכנס בצל הנחל נובע מקור חכמה זצ"ל, אשר הכניס בליבי הרגשת הנועם הזה, על ידי תלמידו הקדוש, הוא כבוד אבי מורי ורבי ז"ל". (נעתק מסוף ספר 'מכתבי מוהרנ"ת' בשנינויים קלים).

המעוניינים לשאול שאלות לרבנים שליט"א

ניתן להשאיר הודעה במדור שאלות ותשובות במערכת הממוחשבת 02-9950000
ולחקש בתפריט הראשי 1-4-2
או באמצעות הדואר ל"אוצרות ברסלב" ת.ד. 50617, בית שמש, 99081.

"וַיִּתְּרָא הָאֱתָתוֹן אֶת מִלְאָכָהּ ה'... וַתִּלְחֶצֶן אֶת רִגְלָהּ בְּלָעַם אֶל הַקִּיר"
(במדבר כ"ב, כ"א).

לעם ישראל יש סייגים ששומרים עליו שלא ייפול ברשת התאוות והפיתויים, אבל בלעם הרשע רצה לקלקל את הסייגים הללו ולהכשיל את העם, כמו שכתוב ברש"י (שם, פסוק ה') שהוא "פרץ גדרו של עולם". אך זממו לא עלה בידו, ורובו של עם ישראל עמד איתן בשמירת הסייגים ולא הטא.

לכן אמרו חז"ל, שכשראה בלעם שפתחי האוהלים שלהם אינם מכוונים זה כנגד זה, שלא יסתכלו זה לתוך ביתו של זה, עלה בדעתו שלא לקללם, כי הם זהירים בשמירת גדרו הקדושה, והקללה לא תוכל לחול עליהם.

זו הסיבה שהאתון לחצה את רגלו של בלעם אל הקיר, כדי להראות לו, שהקיר - גדרו הקדושה של ישראל - איתן וחזק, ויאבד בלעם ואף כיוצא בו, ולא יצליח לפרוץ את גדרו עם קדוש.

(על פי ילקוטי הלכות שו"ת פ"א בקרע ד' ה') 3 נק'

"וַיִּתְּרָא בְּלָעַם... וַיִּשָּׂא אֶל הַמַּדְבָּר פְּנֵיו" - "להזכיר עוון העגל"
(רש"י ואונקלוס). "מה טבו אהליך יעקב משְׁנֵתֶיךָ יִשְׂרָאֵל... פְּגַנַת עֲלֵי נֶהָר". "אמר ר' יוחנן... ביקש לומר שלא יהו להם בתי כנסיות ובתי מדרשות" (סנהדרין ק"ה ע"ב).

יהודי שחטא והוא רוצה להתקרב להשם יתברך, עצתו היא, שישתדל לעסוק בתורה, כי דברי תורה אינם מקבלים טומאה, כמו שאמרו חז"ל (ברכות כ"ב ע"א), ועל ידה יוכל להתקרב לקדוש ברוך הוא נותן התורה.

בלעם הרשע, כשראה שלא עולה בידו לקלל את ישראל, רצה להזכיר את עוון העגל, וכך תחול עליהם הקללה ח"ו. אולם, כשראה שהם עוסקים בתורה למרות החטא, הבין ששום קללה לא תוכל לפגוע בהם.

זה אשר אמר בלעם: "מה טובו אהליך יעקב משכנותיך ישראל" - אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות, שעל ידם הם דבוקים בהקב"ה - "כנגות עלי נהר" - כמו גינה על שפת נהר, שמשקה אותה בלי הפסק, כך התורה נותנת חיות לישראל בלי הפסק ושום קללה איננה יכולה להם.

(על פי ילקוטי הלכות חכירות וקבלות י"ב ב')

לֹא הִבִּיט אָנוּ בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עֲמֹל בְּיִשְׂרָאֵל (במדבר כ"ג כ"א).
"כשהו עוברים על דבריו, אינו מדקדק אחריהן להתבונן באון שלהם ובעמלן שהם עוברים על דתו (רש"י).

אל תנסה לחפש פגמים בעבודת ה' של חבריך, וכשאתה מסתכל עליו - הסתכל רק על הטוב שבו ועל מעלותיו, ולא על הרע שבו.

כי הרי אפילו הקב"ה, שהוא שופט כל הארץ, מחפש רק את המעשים הטובים שלנו, ואפילו שגם בהם יש ליקויים ופגמים, אינו מביט בהם, כמו שכתוב "לא הביט און ביעקב". על אחת כמה וכמה שהאדם צריך לראות בחברו רק את הטוב.

(על פי ילקוטי מוהר"ן ח"ב י"ז)

בעת צרה, בשעת מצוקה.
גם בעת שמחה ובכל זמן

מוקד הישועות
1-800-255-522

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה והצלתה, לרווח ופרנסה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

גם השנה מגיעים לאומן מתוך ישוב הדעת

אם אתה מגיע לאומן בימי ר"ה הבעל"ט בטיסה סדירה - התקשר עוד היום:

מוקד הרשמה ארצי:
057-3191020

נסיעות פנים מסביב לשננו

איתן מהנחיתהעד ההמראה

PNIM שירותי פנים באוקראינה

אוצרות ברסלב

לשמיעת שיעורים בשפות שונות
באר"ב 02-9950000
01718-852121

חנות ספרים ברסלב
מא"ש 110 ירושלים 02-6286823

חדר ספרי ברסלב
אלשיך 5 בני ברק 052-7653662

דוד קרמר - מוהל מוסמך
מוהל בית החולים "ביקור חולים" 052-7656777

הא הנעשה מכסף
סגולה לפריה ורבייה (ספר המידות) 052-7640256

מילנער סטריימל מחירים מיוחדים לאנ"ש
ר' כהנמן 76 בני ברק 03-6787655

א.א.א.ס. ישראל מאיר סבאג
היימשר דריווער 057-3175700